

i 2 Aar. Endnu større Mildhed vises imod den Hvervede; medens Straffen efter Fdg. 1819 blev i Frestid Fængsel paa Vand og Brød i nogle Gange 5 Dage eller offentlig Arbejde eller Fæstningsarrest indtil 3 Aar, og i Tilfælde af at Landet var indviklet i Krig, vorede til offentlig Arbejde fra 6 Aar indtil paa Livstid, er der nu alene sat Straf for den, der lader sig hverve i Krigstid, og Straffen bestemt til Fængsel, der ifkun under skærpene Omstændigheder kan gaae op til 1 Aars Forbedringshuusarbejde, — og medens de tidligere strenge Straffe rammede selv den Ublænding, der under et kortvarigt Ophold her i Landet lod sig hverve til Tjeneste under sit Lands Faner, indskrænker Udkastet Straffebestemmelsen til alene at gjælde den danske Undersaat, der unddrager Fædrelandet sin Tjeneste. — At kongelig Tilladelse til at gaae i fremmed Krigstjeneste ophæver det Ulovlige i Handlingen, ligger vistnok i Sagens Natur, men da Udkastet dog har fundet det fornødent at optage en Tilfjendbegibelse herom for Hververens Vedkommende, turde det være rigtigt, at en lige Tilspjelse skeer i Paragraphens andet Stykke, der handler om den Hvervede. (Ændring Nr. 39.)

Paragraph 85, der omhandler trende væsentlig forstjellige Forhold, der derhos ikke ere holdte ude fra hverandre med tilstrækkelig Klarhed, foreslaaer Udvalget opløst i 3 Paragrapher med en tildeels forandret Redaction. (Ændring Nr. 40.) Det turde være en Selvfølge, at det er en Forbrydelse at aabenbare Statshemmeligheder, som man enten i Embedsmedfør eller paa anden Maade er bleven vidende om, hvad enten Landet befinder sig i Krig eller Frestid, og Udvalget foreslaaer derfor, at Ordene „udenfor Krigstilfælde“ pag. 29 udgaae. (Ændring Nr. 40 b.)

Naar §§ 90 og 91 have optaget Straffebestemmelser for Forbrydelser imod fremmede Regenter og Gesandter, har dette allerede Hjemmel i vor bestaaende Retsforfatning, Lovens § 6—4—14, Fdg. 4de October 1833 § 20 og Lov 3die Januar 1857 § 7. Det er derimod noget ganske Nyt, naar Udkastets § 92 har fastsat Straf for Angreb paa frem-

mede Staters Selvstændighed og Forfatning, og da Udvalget ikke skjønner, at der er Anledning til i saa Henseende at forandre den gjældende Ret, anbrager det paa dens Udgaaen. (Ændring Nr. 42.)

Udgaaer § 92, vil dette medføre Nødvendigheden af en Redactionsforandring i § 93. (Ændring Nr. 43.)

Det Ellevte Capitel.

Forbrydelser mod Statsforfatningen,

vil, dersom Udvalgets ovenanførte Forslag billiges, blive det tiende (Ændring Nr. 44), og § 86, der omhandler Forsøget paa ved Vold at omstyrte Forfatningen eller Thronfølgeoven, vil da komme til at optage den nu i § 70 staaende Bestemmelse om Attentater mod Kongens Liv m. v. (Ændring Nr. 45.)

Naar Straffen er sat til Livsstraf, foreslaaer Udvalgets Fleertal i Henhold til det tidligere omtalte almindelige Princip Tugt- huusarbejde paa Livstid stillet som Alternativ. (Ændring Nr. 46.) Det er imidlertid en Selvfølge, at den mildere Straffebestemmelse, som er foreskrevet for dem, der deeltage i Oprør eller Vold mod Forfatningen, ikke vil kunne komme Deeltagerne i et Attentat mod Kongen tilgode, og Udvalget foreslaaer derfor en hermed stemmende Redactionsforandring af Artiklens 2de Stykke. (Ændring Nr. 45.)

At Udvalget stiller Forslag om, at § 89 udgaaer af dette Capitel og overflyttes til Udkastets 9de, er allerede ovenfor omtalt. (Ændring Nr. 47.)

Tiende Capitel

vilde efter Udvalgets ovenstaaende Forslag, blive det Ellevte, og faae til Overskrift:

Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset saavel som imod de Lovgivende Forsamlinger m. v.

Udvalget har allerede ovenfor udviklet, at det anseer det for rigtigt at behandle de herhenhørende Forhold, forsaavidt de udøves imod Kongen, i særlige Paragrapher, til hvilke da Bestemmelserne om lige Brøde imod andre af Konge-